
Shri Laharamacharyapranitam Shrivaishnavadharmapiyusham

श्रीलाडारामाचार्यप्रणीतम् श्रीवैष्णवधर्मपीयूषं

Document Information

Text title : Shri Laharamacharyapranitam Shrivaishnavadharmapiyusham

File name : vaiShNavadharmapiYUShaMLAhArAmAchArya.itx

Category : raama, rAmAnanda

Location : doc_raama

Author : lAhArAmAchArya

Transliterated by : Mrityunjay Pandey

Proofread by : Mrityunjay Pandey

Description/comments : From Chatuh Sampradaya Dig-Darshanm

Latest update : December 3, 2023

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

December 3, 2023

sanskritdocuments.org

श्रीलाडारामाचार्यप्रणीतम् श्रीवैष्णवधर्मपीयूषं

जगतः कारणं रामं सर्वेशं मुक्तिदं तथा ।
आनन्दभाष्यकर्तारं रामानन्दं समाश्रये ॥ १ ॥

भोधाब्धिं यं गुरुं नत्वा टीलार्यं ब्रह्मचारिणाम् ।
वैष्णवधर्मपीयूषं कुर्वे मृत्युभयापडम् ॥ २ ॥

उत्थाय जनकीरामौ स्तुत्वा गुरुपरम्पराम् ।
शुद्धः स्नानादिना भूत्वा शोर्ध्वपुण्ड्रं विधाय छि ॥ ३ ॥

सन्ध्यामुपास्य रामं यं सीतया सड् पूजयेत् ।
स्तुत्वा नत्वा यं, श्रीरामं नमेद् गुरुं यं वैष्णवान् ॥ ४ ॥

रामपादोदकं पीत्वा नैवेद्यं भक्षयेद्भूरेः ।
पूर्वाचार्यप्रबन्धाश्च रामायणं यं सम्पठेत् ॥ ५ ॥

लौकिकं यं ततः कर्म कुर्याच्छ्रीवैष्णवः सदा ।
कर्तव्यो वैष्णवैर्नूनं श्रीवैष्णवप्रतोत्सवौ ॥ ६ ॥

छितं मितं यं वक्तव्यं सत्यं यं मधुरं वयः ।
छितं मितं यं भोक्तव्यं शुद्धमन्नं यं सात्विकम् ॥ ७ ॥

रामाश्रितो भवेन्मानमदाभ्यां वर्जितस्तथा ।
कुलं समीक्ष्य कर्त्ता यं बाह्याभ्यन्तः शुचि सदा ॥ ८ ॥

असक्तो विषयेष्वत्र दाता नियतश्रुवनः ।
शुद्धाचारविहारश्च संयतेन्द्रियसंछतिः ॥ ९ ॥

स्थिरः पुष्टश्च धर्मेण शरीरे स्वस्थतां गतः ।
वर्जितो भयरागाभ्यां विपत्रापत्रिवारकः ॥ १० ॥

क्षमावान् समतायुक्त उदारः साधुसेवकः ।
सर्वकल्याणकर्त्ता यं सेवाभावसमन्वितः ॥ ११ ॥

दीर्घायुः सुभयुक्तश्च सदायारी भवेन्नरः ।
 दुर्बलो दुःखभागी च दुरायारी हि निन्दितः ॥ १२ ॥
 शुभमेव मतं यात्र शुभस्य कर्मणः कृलम् ।
 अशुभकर्मणश्चाथाशुभमेव कृलं मतम् ॥ १३ ॥
 अलोभः सुभमूलं हि लोभः पापस्य कारणम् ।
 ज्ञानाद् भक्तिस्ततो मुक्तिस्त्वभक्तिर्बन्धकारणम् ॥ १४ ॥
 कामः क्रोधश्च लोभश्च डेयाः कल्याणभक्षकाः ।
 दमो दया च दानं योपेयाः कल्याणरक्षकाः ॥ १५ ॥
 श्रेयान् हि कर्मकर्ताऽस्ति कर्महीनाय्य मानवात् ।
 रामाय यार्पितं कर्म मुक्तिदं योत्तमं मतम् ॥ १६ ॥
 सद्द्वियामुत्पत्त्यै सत्सङ्गः क्वियतां सदा ।
 श्रद्धयाऽथ च कार्यं सधन्यानां परिशीलनम् ॥ १७ ॥
 विषयाद् विनिवृत्त्याथ येन्द्रियाणां गणः भलु ।
 सन्नियोज्यश्च रामस्य कैङ्कर्ये श्रद्धया सदा ॥ १८ ॥
 सङ्कीर्तनं च रामस्य नाम्नश्च यशसः शुभम् ।
 कर्तव्यं मानवैर्नित्यं बन्धबिन्धोक्षदायकम् ॥ १९ ॥
 अलेतुक्या अभोघाया अनन्तायास्तथैव च ।
 कार्यो रामकृपायाश्च विश्वासः सुभदायकः ॥ २० ॥
 उपकारपरो भूयादपराधिजनेष्वपि ।
 असन्तः सन्तु सन्तश्च श्रीरामं प्रार्थयेदिति ॥ २१ ॥
 रक्षणीयश्च धर्मो हि यौर्यं कार्यं न कर्त्तव्यम् ।
 धूतकीडा न कर्त्तव्या मांसं भक्ष्यं न मानवैः ॥ २२ ॥
 परहितं न कर्त्तव्या त्याज्या परधनस्पृहा ।
 परदारो न गन्तव्याः परधर्मो भयावहः ॥ २३ ॥
 कदाचिदपि नो कुर्याद् विरक्तो हि गृहस्थताम् ।
 यतस्तस्याश्च शास्त्रेषु प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥ २४ ॥
 कार्यो विश्वासघातो न त्याज्यं च व्यसनं जनैः ।
 भयदानाद् भयं कार्यं द्वेषः कार्यश्च द्वेषतः ॥ २५ ॥

न त्याज्यं किन्तु कर्तव्यं यज्ञो दानं तथा तपः ।
 अर्पणीयं कृतं कर्म रामाय परमात्मने ॥ २६ ॥
 त्याज्यमेव न कर्तव्यं नरैर्विषयचिन्तनम् ।
 भक्तौ बाधां विधायान्न त्यजन्ति विषया जनम् ॥ २७ ॥
 दैवीसम्पद्धिं संरक्ष्या त्याज्या सम्पत्तिरासुरी ।
 दैव्या हि सम्पदा सौम्यं दुःखं यासुरसम्पदा ॥ २८ ॥
 भक्तयाऽथवा प्रपत्या वा रामो लभ्यो न यान्यथा ।
 नाधिकं भगवत्प्राप्तेर्भ्रष्टमेन्द्रादिपदं भवतु ॥ २९ ॥
 स्वामी रामश्च ज्ञवात्मा मन्तव्यो रामसेवकः ।
 ज्ञवेशयोर्न चैकत्वं देहदेहिदित्युत्तुतः ॥ ३० ॥
 कर्तव्यं सततं कर्म स्मर्तव्यो रघुनायकः ।
 शब्दादिविषयाश्चाथ विस्मर्तव्या हि दुःखदाः ॥ ३१ ॥
 वैष्णवाः पश्च संस्काराश्चाजर्जनीया हि मानवैः ।
 विशिष्टाद्वैतसिद्धान्तो मन्तव्यो वेदसम्मतः ॥ ३२ ॥
 सिद्धिदृष्टिस्तानां ज्ञानं ज्ञवसुभाषणम् ।
 अजर्जनीयं प्रयत्नेन गुरुः शुश्रूषया जनैः ॥ ३३ ॥
 सिद्धर्थश्चेतनो ज्ञवोऽसिद्धर्थोऽचेतनं मतम् ।
 उभावीशस्य देहौ स्तस्तयोर्देहौ परेश्वरः ॥ ३४ ॥
 अणुज्ञानाश्रयो ज्ञवः सञ्चिदानन्दरूपकः ।
 प्राणतो बुद्धितश्चापि भिन्नो देहात् तथेन्द्रियात् ॥ ३५ ॥
 अनित्यो मध्यमे माने विभौ गत्यागती न य ।
 भोगाभावस्त्वनित्यत्वे स्तन्यपानं शिर्शान य ॥ ३६ ॥
 प्राणस्य ज्ञवतां नास्ति “मम प्राणः” प्रतीतितः ।
 “मम ज्ञानम्” प्रतीतेश्च ज्ञानेऽपि ज्ञवता न हि ॥ ३७ ॥
 मृते हि व्यभियारान्नो शरीरस्य तु ज्ञवता ।
 छन्द्रेयाणं न ज्ञवत्वं तन्नाशे व्यभियारतः ॥ ३८ ॥
 आत्मेशस्य निराम्यश्च धार्यः शेषस्तथाऽजः ।

भिन्नाः परस्परं जुवा नित्या भिन्नास्तथेश्वरात् ॥ ३९ ॥
 अन्यथा न य जायेरन् सुभिदुःभिप्रतीतयः ।
 कन्तारश्चाथ भोक्तारः सुभङ्गानस्वरूपकाः ॥ ४० ॥
 ईश्वराधीनकर्माणः सर्वे जुवाः प्रकीर्तिताः ।
 भद्रा मुक्ताश्च नित्याश्च जुवास्त्रिधामतालुषैः ॥ ४१ ॥
 भद्रा संसारिणो ज्ञेया मुक्ताः संसारपाटगाः ।
 कदाचिदपि संसारमप्रामा नित्यमुक्तकाः ॥ ४२ ॥
 मुक्तिः श्रीरामसम्प्राप्तिर्नित्या हि नित्यधामनि ।
 भक्त्याऽथवा प्रपत्या सा सम्प्राप्यतेऽर्थिरादिना ॥ ४३ ॥
 श्रीमद्रामस्मृतिर्भक्तिः प्रारब्धान्ते हि मुक्तिदा ।
 स्वात्मार्षणं हि रामाय प्रपत्तिर्देवनाशिनी ॥ ४४ ॥
 कालश्च प्रकृतिश्चाथ नित्यधाम तथा मतिः ।
 यतुर्धा सम्मतं प्राज्ञैर्शान्शून्यमयेतनम् ॥ ४५ ॥
 सत्त्वादिभिर्गुणैः शून्यस्तत्र कालः प्रकीर्तितः ।
 ईश्वरस्य शरीरं य कीडापरिकरः स य ॥ ४६ ॥
 कालमपेक्ष्य सर्वेशः प्रकृतिं विकरोति हि ।
 सर्वछेतुर्द्धिधा कालः भाण्डाभाण्डविभेदतः ॥ ४७ ॥
 कलाकाष्ठादिरूपश्च तत्राद्यः परिकीर्तितः ।
 अभाण्डस्तु मतः कालो नित्यस्तथा विबुर्बुधैः ॥ ४८ ॥
 प्रधानं येशलीलायां साधनं प्रकृतिर्मता ।
 मायाऽविद्याप्रधानेति तस्या नामान्तराणि हि ॥ ४९ ॥
 सत्त्वं रजस्तमश्चेतित्रयो गुणाः श्रिताश्च यत् ।
 प्रकृत्याभ्यां हि तत् तत्त्वं विद्मद्भिः परिकीर्तितम् ॥ ५० ॥
 ईश्वराधिष्ठितं तद्धि जगतः कारणं मतम् ।
 देशकालविभेदेन समासमविकारकम् ॥ ५१ ॥
 गुणानां प्रलये साम्ये विकाराः प्रकृतेः समाः ।
 सृष्टिकाले य वैषम्ये विकाराश्चासमा मताः ॥ ५२ ॥

प्रकृतेश्च विकारो यः प्रथमः स त्रिधा भडान् ।
 तद्विकारस्त्वलङ्कारः सत्वादिभेदतस्त्रिधा ॥ ५३ ॥
 सात्त्विकालङ्कृतेस्तत्र जातानि येन्द्रियाणि हि ।
 ज्ञानकर्मेन्द्रियत्वाभ्यां द्विधा तानि मतानि य ॥ ५४ ॥
 मनः श्रोत्रं य चक्षुस्त्वं रसनं घ्राणमादिभम् ।
 वाक्पादपायुपस्थेति कर्मेन्द्रियं बुधैर्मतम् ॥ ५५ ॥
 जातं हि शब्दतन्मात्रं तामसाङ्कृतेरिह ।
 शब्दतन्मात्रतो जातं भूतमाकाशसंज्ञकम् ॥ ५६ ॥
 ततश्च स्पर्शतन्मात्रं ततो वायुरजायत ।
 ततश्च रुपतन्मात्रं तेजोभूतमभूत् ततः ॥ ५७ ॥
 तेजसो रसतन्मात्रं जाताश्चापस्ततश्च हि ।
 अद्भ्यश्च गन्धतन्मात्रं ततो भूमिरजायत ॥ ५८ ॥
 मेलयित्वा य भूतानि ससर्जाण्डं हि राघवः ।
 उत्पादितो विधिस्तत्र व्यष्टिसृष्टिं करोति हि ॥ ५९ ॥
 असङ्ख्यानि हि याएडानि सङ्ख्यात् सृजति प्रभुः ।
 तदन्तर्गत वस्तूनि सृजयन्तेऽन्तःस्थशार्ङ्गिणा ॥ ६० ॥
 शब्दः स्पर्शस्तथाऽरूपं रसो गन्धस्तथा गुणाः ।
 ङमात्रभोऽनिलादीनामसाधारणता गताः ॥ ६१ ॥
 सम्भवति न याविद्या कर्मरूपा तु यत्र हि ।
 नित्यधामेति विद्ब्रह्मिस्तस्य नाम प्रकीर्तितम् ॥ ६२ ॥
 शुद्धसत्त्वं तथा नित्यविभूतिर्मुक्तिधाम य ।
 नामान्तराणि तस्यैव तत् परागजडं मतम् ॥ ६३ ॥
 रजस्तमो विडीनं हि शुद्धं सत्त्वं तदाश्रितम् ।
 नित्यमुक्तेश्चराणां तद् भोगास्थानादि सम्मतम् ॥ ६४ ॥
 मर्यादारहितं प्रोक्तमूर्ध्वदेशेऽविनश्चरम् ।
 रामाधीनं य तद् द्रव्यं न कालस्तत्र वै प्रभुः ॥ ६५ ॥
 भक्त्या याथ प्रपत्या तत् प्राप्यते त्वर्थिरादिना ।
 यद् गत्वा न निवर्तन्ते रामधाम मतं हि तत् ॥ ६६ ॥

दीपप्रभेव यद् द्रव्यं विम्बच्छिथ्याजुं तथा ।
 ज्ञानं तद् अलम्बुवानां धर्मभूतं मतं भूषैः ॥ ६७ ॥
 सङ्कोचश्च विकासश्च तद्विकारौ प्रकीर्तितौ ।
 “न विज्ञातुरि” ति श्रौते वाक्ये तन्नित्यता श्रुता ॥ ६८ ॥
 विभु ज्ञानं य बद्धानां त्वाच्छाद्यते हि कर्मणा ।
 अलम्बणो नित्यमुक्तानां ज्ञानं य सर्वदा विभु ॥ ६९ ॥
 ज्ञानं स्वतः प्रमाणं हि स्वीकृतं वेदवेदित्भिः ।
 सर्वं ज्ञानं यथार्थं हि विषये सत्यत्ता यतः ॥ ७० ॥
 भक्तिश्चाथ प्रपत्तिश्च ज्ञानावस्थे य मुक्तिदे ।
 अविच्छिन्ना स्मृतिर्भक्तिर्विवेकादिकसमजा ॥ ७१ ॥
 प्रपत्तिर्हि मता श्रीमद् रामायात्मसमर्पणम् ।
 पञ्चानुकूलतादीनि तद्दुर्गानि मतानि हि ॥ ७२ ॥
 सर्वेश्वरश्च श्रीरामः उयप्रतिभटो मतः ।
 स्वाभाविकसुभादीनां सद्गुणानां मखोदधिः ॥ ७३ ॥
 सद्ब्रह्मादिपदानां य वाच्यो ध्येयश्च योगिनाम् ।
 जगत्सृष्ट्यादिकर्त्ता य जगन्मूलं विभुस्तथा ॥ ७४ ॥
 सूर्येन्द्राग्निमरुदेवा मृत्युश्च यद्ब्रह्मादिः ।
 स्वाधिकारे प्रवर्त्तन्ते स रामो अलम्बसंज्ञकः ॥ ७५ ॥
 दिव्यदेवगुणश्चाथ दिव्यशस्त्रास्त्रभूषणः ।
 मुक्तिदेः सकलाराध्यो विभूतिद्वयनायकः ॥ ७६ ॥
 प्राकृतैश्च गुणाकारैः शून्यः सर्वविमोहकः ।
 वेदकुट्टं वेदवेद्यश्च वेदत्राता य वेददः ॥ ७७ ॥
 सर्वज्ञः सर्वशक्तिश्च सर्वेषां हि सुदृत् तथा ।
 भजनीयश्च सीतेशः सर्वाधारः सुभप्रद ॥ ७८ ॥
 श्रितापराधवृन्दं य वीक्षते नात्मवत्तथा ।
 अकेन सुकृतेनापि सन्तोषं लभते परम् ॥ ७९ ॥
 ततोऽधिकनिषेधाद्धि न मायोपाधिकश्च सः ।

डेतुत्वाजगतश्चास्य तस्य नो निर्विशेषता ॥ ८० ॥

परश्च विभवो व्यूढोऽन्तःस्थश्चार्यावतारकः ।

एति पञ्चविधः सोऽथावतारी रक्षितुं जनम् ॥ ८१ ॥

वासुदेवाद्यो व्यूढः साडेते राघवः परः ।

विभवो मत्स्याद्योऽन्तःस्थोऽन्तर्यामी सम्मतो बुधैः ॥ ८२ ॥

स्वर्णादिप्रतिमाऽप्यो रामश्चार्यावतारकः ।

शुद्धसत्वशरीरः स मुक्तिदः सुलभः परः ॥ ८३ ॥

द्वारपीठेश्वर श्रीलाडारामाचार्यनिर्मितम् ।

वैष्णवधर्मपीयूषं भूयान्मृत्युभयापडम् ॥ ८४ ॥

एति श्रीलाडारामाचार्यप्रणीतं श्रीवैष्णवधर्मपीयूषं सम्पूर्णम् ।

Encoded and proofread by Mrityunjay Pandey

——
Shri Laharamacharyapranitam Shrivaisnavadharmapiyusham

pdf was typeset on December 3, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

